

[illegible]

GILLETTE WAS MY FATHER

FERDINANDO FREGA

A GILLETTE VOLT AZ APÁM

THE FAMILY · 01

Az apám egy sebben született.

Tízéves volt, amikor az anyja két véráztatta ruhadarabot kapott. A fivéréé voltak – az olasz hadsereg egyik tisztjéé, aki eltűnt az orosz hadjáratban. Nincs bizonyosság. Nincs sír. Nincs aláírás. Csak egy háború adóssága, amely rongyokat és csendet küldött vissza.

Azon a napon, miközben az anyja sírt, az apám megtanulta az első szabályt:

Az élet nem ad kedvezményt.

A másik két nagybátyja belépett a carabinierihez, és magas rangú altisztek lettek. A fegyelem nem családi érték volt. Az volt a levegő, amelyet belélegeztek.

A LAGONEGRO-i szalézi iskolában végzett, és a tartalékos tisztjelölti pályát választotta. Az anyja, aki rettegett, hogy egy újabb fiát veszíti el a katonaélet miatt, két év után leszereltette. Huszonkét éves volt. Már százados.

Már egy ígéretes pálya közepén.

De ő a maga módján írta le:

„Csendes sikerek. Nincs szükség reklámra.”

Visszatért LUNGRO-ba.

Egy strandklub vezetője lett COPANELLO-ban. Aztán Nápolyban dolgozott egy biztosítótársaság ellenőreként. Azonnal megértette, hogy ez nem az ő világa: túl sok szó, túl kevés etika.

Hat hónap után felmondott, és visszament Castrovillariba, ahol a lánytestvérénél lakott.

Egy nap egy bárban felvett egy zsíros papírfecnit. A Corriere della Sera egyik apróhirdetése volt rajta. Értékesítőket kerestek. A cég nevét nem tüntették fel.

Jelentkezett.

Egy állásra 120 jelölt pályázott.

Harmadik lett.

Az első két jelölt magasabb fizetést próbált kialkudni. Kiestek.

Az apám elfogadta a havi 80 000 lírát.

1962 januárja volt. Egy postai tisztviselő nagyjából 15 000 lírát keresett.

Két hónappal később a Gillette 120 000 lírára emelte a fizetését. A következő hónapban 150 000-re.

Nem jótékonyság volt.

Elismerés volt.

A Gillette megértette, hogy nem egy üzletkötőt vett fel.

Egy emberbe fektetett.

A Frega-tanfolyam

Milánóban úgy döntöttek, hogy minden új munkatársnak egy hetet kell töltenie az apám körzetében.

A legtöbben nem éltek túl.

Összeomlottak. Kérték, hogy vigyék ki őket a repülőtérre, hogy aláír hassák a felmondásukat. Csak azok mondhatták el, akik

végigcsinálták az első három napot – ködös fej nélkül, összeomlás nélkül, anélkül, hogy elvesztették volna az idegeiket:
„Élve kerültem ki a Frega-tanfolyamról.”

Köztük volt Piero Chiummo.

A reklám és a promóció vezetőjeként érkezett. Aztán elérte a Frega-módszer lökeshulláma.

Kemény megrovás. Világos szabály:

„Ha játszani jöttél, menj vissza Milánóba. A vevők mindennél előbbre valók. Ők fizetik a fizetésünket.”

CHIUMMO később huszonöt évig volt a Gillette Italia ügyvezető igazgatója.

Nem volt könnyű ember.

De az apám előtt megtanulta a szakma nyelvtanát.

Calabria volt a próba

Az apám számai visszhangoztak a központban: disztribúció, termékjelenlét, Nielsen-piaci részesedés – 99,5 százalék az egész körzetében.

A vállalati rituálé egyszerű volt:

„Ha Frega meg tudja csinálni Calabriában, egy lepusztult területen, akkor ti bárhol meg tudjátok csinálni.”

Az útvonalait négy héttel előre megtervezte.

Szállodák. Éttermek. Bárok. Trafikok. Minden megálló feltérképezve. Minden találkozó számon tartva. Semmi rögtönzés. Semmi figyelemelterelés.

Először a terepen oldották meg a problémákat.

Aztán értesítették Milánót.

Tökéletes geometria.

A Gillette már akkor globális vállalat volt, egyre bővülő nemzetközi jelenléttel, és a hatvanas évek eleje a nagy kereskedelmi nyomás és az innováció időszak volt a borotvapiacban. De Calabrióban a cég valódi versenyelőnyének neve volt: Frega.

„Day Outstanding”

Aztán megjöttek a Gillette hitelevenőrei, felfegyverkezve egy angol kifejezéssel, amely fontos, szinte fenyegetően hangzott:

„Day Outstanding.”

Arrafelé nem nagyon beszéltek angolul. Volt, akiben már maga a kifejezés is szorongást keltett.

Azt az átlagos napszámot jelentette, amennyi idő alatt a vevők kifizették a számláikat.

A hitelcsapat elővette az egyes üzletkötőkhöz rendelt negyedéves számlakivonatokat, és közösen elemezte őket. Megtehetnék volna Milánóban is. De a saját szemükkel akarták látni Calabriát. Kíváncsiak voltak. Kérdéseik voltak.

Hogyan lehetséges ez?

Hogyan lehet, hogy Calabria – egy történelmileg szegénynek tartott régió, kevés gyárral, csekély iparral és alacsonyabb gazdasági besorolással – Milánóhoz mérhető fizetési megbízhatóságot mutat?

Az apám az értékesítési igazgatóra, Di Tullio doktorra nézett.

Di Tullio megragadta az alkalmat.

„Hát nem tudják? Frega fegyverrel jár. Az első vevő, aki nem fizet, golyót kap.”

A három férfi elsápadt.

Összeszedték a jelentéseiket, a számaikat, a dokumentumaikat – és elmentek.

A pisztolyos Gillette-üzletkötő legendája elterjedt a vevők között.

Attól kezdve senki sem kérdezte meg, mit tart a zakója alatt.

Pedig nem hordott fegyvert.

Csak a szívét hordta – a cégért és a családjáért.

És neki a kettő ugyanaz volt.

A péntek esti próba

A Gillette International kezdte azon tűnődni, igaz-e a történet.

Egy reggel, előzetes figyelmeztetés nélkül, megérkezett Milánóba DE WAKEFIELD ÚR, a Gillette Europe vezérigazgatója. Megkérte DI TULLIO DOKTORT, hogy azonnal induljon Calabriába.

Meg akarta ismerni azt az embert, akitől megőrülnek a számok.

A fogadás egyszerű volt.

Egy péntek este 20:00-kor Frega nem dolgozhat száz kilométerre az otthonától.

Di Tullio garantálta, hogy igenis ott lesz.

Éppen akkor találták meg, amikor kilépett az útvonala utolsó trafikjából.

Nem tűnt meglepettnek.

Üdvözölte őket, és megkérdezte, meg akarják-e nézni az elvégzett munkáját.

Nem merték.

Az angol megkérdezte, rendkívüli helyzet-e ez.

Az apám úgy válaszolt, mint egy penge:

„Ez az én megszokott munkamódszerem. Ha nem elégedettek, azonnal aláírom a felmondásomat.”

Megittak egy kávé.

Már indultak volna.

Ekkor az apám megállította őket.

„Ki kell fizetniük a kávéjukat. Nem a vendégeim. Nincs benne az aláírt útvonalban.”

Azt hitték, viccel.

Kifizették.

Aztán megértették.

Benne volt minden:

Egy becsületkódex.

Egy etikai kódex.

Egy jogi kódex.

Egyetlen tétel.

Ezek voltak azok az emberek, akik felépítették a Gillette-et.

Ez volt a rendszer.

Ez volt az apám.

A GILLETTE VOLT AZ APÁM.

Ferdinando